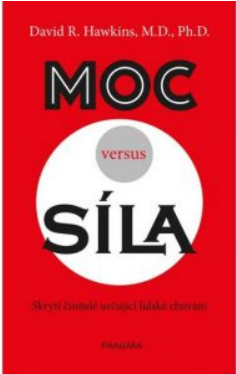

15. kapitola: Genialita a moc tvořivosti

Předcházející část: 14. kapitola: Moc v umění

<p>Moc versus síla</p> <p>Přesměrovat a objednat knihu...</p>	<p>Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda.je a Pragma.</p> <p>Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námí vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost.</p> <p>Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“. □</p> <p>Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku. Vydalo nakladatelství PRAGMA – listopad 2017</p>
---	--

Tvořivost a genialita jsou v centru vysokoenergetických atraktorů. Žádný jiný lidský talent není pro tvoření nových M-polí nebo pro rozšíření prozkoumané části vesmíru důležitější. M-pole jsou ve skutečnosti rámcem působení tvořivosti a geniality. Máme ale málo informací o jejich základní podstatě – tyto úzce propojené procesy zůstávají zahaleny tajemstvím.

Lidská historie je záznamem lidského zápasu o pochopení pravd, které géniovi připadají jasné. *Genialita* je a priori styl vědomí vyznačující se schopností přistupovat k vysokoenergetickým atraktorovým vzorům. Není to vlastnost osobnosti ani něco, co člověk „má“ nebo čím „je“. Univerzální vlastností génia je skromnost. Koneckonců ti, v nichž poznáváme génia, genialitu obvykle popírají, protože vždy připisují svou schopnost pronikat do podstaty věcí nějakému vyššímu vlivu.

Proces oživující genialitu nejčastěji zahrnuje nejprve formulování otázky, pak neurčitou dobu čekání, až vědomí problém zpracuje – pak se náhle objeví odpověď jako záblesk v podobě, která je charakteristicky neverbální. Například velcí hudebníci v průběhu historie tvrdili, že svou hudbu neplánují, ale jednoduše zapisují, co slyší ve vlastní mysli. Otec organické chemie F. A. Kukule viděl molekulární strukturu, na níž založil svou teorii cyklické struktury benzenu, ve snu. A zářný příklad – Albertu Einsteinovi trvalo léta, než svůj časově krátký revoluční vhled převedl do prokazatelné matematické řeči. Jedním z hlavních problémů génia je najít způsob, jak převést to, co vnímá či chápe

jedinec, do výrazu vnímaného všemi a všem pochopitelného. Odhalení samo je obvykle úplné a samozřejmé pro člověka, který k němu dospěl, ale dokázat, aby to pochopili jiní, může trvat celý život.

Zdá se tak, že génius vychází z náhlého zjevení spíše než z konceptualizace, ale je v tom zahrnut skrytý proces. I když se mysl génia může zdát pomalá a frustrovaná problémem, to, co skutečně dělá, je příprava pole. Je zde zápas s rozumem, který nakonec vede jako zenový kóan k rozumové slepé uličce, z níž jediným způsobem cesty vpřed je skok z nižšího atraktorového energetického vzoru do vyššího.

Atraktorové energetické vzory mají své harmonické funkce podobně jako hudební tóniny. Čím vyšší je jejich frekvence, tím vyšší je síla. Génius dospívá k nové harmonické funkci. Každý pokrok v lidském vědomí prošel skokem od nižšího atraktorového vzoru k jeho vyšší harmonii. Položení originální otázky aktivuje atraktor. Odpověď spočívá v její harmonii. Proto se říká, že otázka a odpověď jsou pouze dvě strany jedné mince a že člověk nemůže položit otázku, pokud odpověď opravdu neexistuje jinak by nebyl žádný vzor, podle něhož by mohla být otázka formulována.

* * *

Uznávání géniové mohou být vzácní, ale génius sídlí v každém z nás. V tomto vesmíru neexistuje nic takového jako „štěstí“ nebo „náhoda“. A nejenže je všechno spojeno se vším ostatním, nikdo není z vesmíru vyloučen – *všichni* jsme jeho členy. Podobně jako fyzikální vlastnosti je vědomí univerzální. Vzhledem k tomu, že genialita je vlastnost vědomí, génius je také univerzální. Platí, že to, co je univerzální, je dostupné každému.

Proces tvořivosti a genialita jsou vlastní lidskému vědomí. Tak jako má každý člověk v sobě stejnou podstatu vědomí, je i genialita potenciálem, který sídlí v každém z nás – jednoduše čeká na ty správné okolnosti, aby se projevil. Každý z nás zažije ve svém životě záblesky geniality, možná o nich víme jen my sami nebo i ti, kdo žijí v naší blízkosti. Najednou učiníme skvělý krok nebo rozhodnutí či řekneme správnou věc ve správném okamžiku, aniž bychom to zamýšleli. Někdy bychom si rádi poblahopřáli k těmto náhodným šťastným událostem, ale po pravdě nevíme, odkud se vzaly.

Genialita se často vyjadřuje prostřednictvím změny vnímání – změnou kontextu nebo paradigmatu. Mysl zápasí s nevyřešeným problémem, klade otázku a je otevřená přijetí odpovědi. Zdroj, z něhož tato odpověď přichází, dostal mnoho jmen. Jsou odlišná v různých kulturách a dobách. V umění západní civilizace je tradičně ztotožňován s řeckými bohyněmi

inspirace nazývanými *múzy*. Ti, kdo jsou skromní a vděční za osvětlení, jehož se jim dostalo, pokračují, aby měli dostatečnou způsobilost k přístupu ke genialitě. Ti, kdo připisují inspiraci vlastnímu egu, brzy svou schopnost ztratí nebo je zničí jejich úspěch. S velkou duchovní mocí se musí podobně jako s vysokým napětím zacházet s úctou.

Genialita a tvořivost jsou tedy subjektivně prožívané jako *svědectví*. Je to jev, který obchází individuální já neboli ego. Schopnost dosáhnout geniality se dá naučit – ačkoli často jen pomocí bolestného podrobení se – když fénix génia vstane z popela zoufalství po neplodném zápase s neřešitelným. Z porážky vychází vítězství, z neúspěchu úspěch a z ponížení pravé sebevědomí.

Jedním z problémů při snaze pochopit genialitu je, že potřebuje téměř génia, aby ji poznal. Světu se často nedaří vůbec génia rozpoznat. Společnost často chválí práci génia, aniž by si všimla vnitřního génia její tvorby samé. Dokud člověk nepozná vnitřního génia v sobě, bude jej obtížně poznávat u druhých – můžeme uznat jen to, co si uvědomujeme v sobě. Například Michail Gorbačov se ve světě těšil obrovské pozornosti, ale svět zároveň nikdy skutečně nepochopil jeho *genialitu*. Sám a během pouhých několika let zcela změnil jednu z největších říší na světě a jeho jediným zdrojem síly byly jeho inspirace a vize. (Kdyby byl komunistický režim založený na duchovní moci, nic by ho nezvrátilo. Ale protože byl založen na fyzické síle, byl odsouzen k zániku rukou charismatického vůdce obdařeného duchovní mocí.)

* * *

Genialita je jedním z nejvýznamnějších nevyužitých zdrojů naší společnosti. Není o nic specifičtější, než je osobní – geniální lidé mají často nadání pro různé věci v různých oborech a mohou mít odpovědi na spoustu rozmanitých problémů. Přesto společnost hodně ztrácí, protože neví, jak pěstovat své génie, a ve skutečnosti je k nim často lhostejná nebo nepřátelská. Je to nešťastné, protože jejich podpora by nestála mnoho. Životní styl těch, kterým říkáme *géniové*, je obvykle jednoduchý a oni sami se zřídkakdy zajímají o peníze nebo slávu. Génius se vyznačuje úctou ke zdrojům a chrání jejich celistvost, protože si váží života a vidí vnitřní hodnotu všech jeho projevů. Vzhledem k tomu, že čas a zdroje jsou pokládány za drahé, dělat více, než je potřebné, se považuje za plýtvání. Proto geniální lidé často vedou velmi klidný život a obvykle vystupují do popředí jen v případě, kdy se objeví věc, kterou je nutné podporovat, a i tehdy velmi váhavě.

Vzhledem k tomu, že géniové jsou ve styku s nekonečným zdrojem zásob, zakoušejí jen minimum touhy (zdá se, že taková prostota je všeobecně společnou charakteristikou opravdového úspěchu) – protože neexistuje potřeba „dostávat“, když už „máte“. Základem této nemateriálnosti, této zdánlivé naivnosti, je radikální pochopení povahy vesmíru samotného. To, co podporuje život, je podporováno životem. Přežití je tak snadné a dávání a přijímání je jedno a totéž.

Genialita je nezřídka interpretována jako nekonvenčnost a výstřednost. Je pravda, že takoví lidé mají vzhledem ke svému spojení s vysokoenergetickými atraktory odlišný pohled na život. Proto pro ně věci mají odlišný význam než pro průměrného člověka. Génus je často inspirován k intenzivní činnosti vhlady mimo naše chápání.

Génus není hvězda – ti z génů, kdo dosahují výjimečnosti, jsou velmi malou menšinou. Zůstává moře génů, kteří nedosahují žádného takového postavení. Mnozí se nezdají žádným způsobem významní a nemusejí mít ani žádné vyšší vzdělání. Tento typ charakterizuje schopnost vyčerpávajícím způsobem využívat své zkušenosti a zhodnocovat je díky oddanosti potřebné k dosažení vysokého stupně mistrovství. Mnozí produktivní géniové nejsou do své smrti vůbec uznáváni. Genialita – dar, nebo prokletí – svému nositeli často způsobuje během života nepříjemné a nešťastné chvíle.

Jednou z vlastností génia je schopnost dosahovat velké intenzity činnosti, která je často vyjádřena cyklickým způsobem. To znamená, že osobnost génia někdy obsahuje extrémní protipóly. Když má inspiraci, dokáže pracovat dvacet hodin denně, aby realizoval řešení, dokud je v jeho mysli čerstvé. Tato období intenzivní činnosti bývají zpestřena intervaly zdánlivé stagnace, které jsou ve skutečnosti dobami fermentace, která je potřebnou součástí tvůrčího procesu. Géniové chápou potřebu vytvoření prostoru k tomu, aby myšlenky vykrytalizovaly, protože tvořivost se vyskytuje za vhodných vnitřních, nikoli vnějších podmínek. Toto stadium se často vyznačuje naprostým odvedením pozornosti – všichni známe příběhy o lidech, kteří získali odpovědi na složité problémy, když seděli v dopravním prostředku na dálnici.

Hlavním důvodem, proč se mnoha lidem nepodaří rozpoznat svého vlastního génia, a proto se ho ani nedokážou zmocnit, je velmi častá, avšak mylná záměna génia za člověka s vysokým IQ. To je velké nedorozumění, které vzešlo z faktu, že mnoho slavných génů v matematice a fyzice skutečně mělo vysoké IQ.

Avšak v těchto oborech se vysoké IQ potřebné k pochopní práce předpokládá. Bylo by prospěšnější vidět genialitu jako jednoduše mimořádně vysoký stupeň vzhledu do dané oblasti lidské činnosti. Koneckonců, existuje spousta neintelektuálních génů v mnoha oborech – jako je umění, hudba, architektura a vynálezectví -, jejichž inovační, tvůrčí nadání spadá do určitých omezených parametrů.

Mějte na mysli, že IQ je pouze míra akademické schopnosti logicky chápat symboly a slova. Z našich studií vyplývá, že přiřazení cílů a hodnot člověka k vysokoenergetickým atraktorům je těsněji spojeno s genialitou než cokoli jiného. Génus může být přesně identifikován podle vytrvalosti, odvahy, soustředění, obrovské hnací síly a naprosté poctivosti – talent sám rozhodně nestačí. K dosažení mistrovství je potřebná oddanost neobvyklého stupně a jednoduše se dá říct, že genialita je schopnost mimořádného stupně mistrovství v naplňování poslání člověka. Všichni géniové, ať už význační, či nikoli, se řídí heslem: *Dělejte, co děláte nejraději, a dělejte to podle svých nejlepších schopností.*

Následující část: 16. kapitola: Přetrvávající úspěch